

Valentí Calderer Torrecasana, de Berga, fa més de 25 anys que exerceix d'advocat. Quan va començar, a la seva ciutat només eren set o vuit companys que es dedicaven al dret, a diferència d'ara que ja en són una bona colla més.

Fill de procurador, el nostre personatge va sentir parlar des de ben petit del dret i de la importància que tenia en tots els aspectes de la vida: **"El meu pare va obrir el despatx que ara portem la meua germana M. Queralt i jo, ella procuradora als tribunals als anys quaranta. Era d'una família que no tenia res a veure amb el món del dret i, després de la guerra, va estudiar el batxillerat i ja va obrir l'oficina, perquè en aquella època en els partits judicials petits no feia falta ser llicenciat en dret per exercir. Aleshores el que va fer va ser estudiar la carrera mentre anava treballant."** Aquests són els orígens del nostre lletrat que, cridat per la mateixa vocació que el seu pare, es va decidir per aquest camp i va incorporar-se al despatx com a advocat tan bon punt va finalitzar els seus estudis.

La universitat de finals dels anys seixanta estava convulsada per les vagues i les manifestacions en contra del règim, i en Valentí ens explica com van viure aquest període molts estudiants anònims com ell mateix: **"Recordo clarament la constitució del Sindicat Democràtic d'Estudiants, la caputxinada i aquella defenestració de l'estàtua de Franco que hi havia a la universitat."** La facultat de dret va ser una de les més sensibilitzades pels esdeveniments: **"També el Col·legi d'Advocats va portar a terme unes iniciatives importantíssimes pel bé del país. De totes maneres, penso que va ser una cosa bastant general, tots els estudiants ens hi vam implicar d'una manera o d'altra. Tanmateix, el que sí que és cert és que la participació de molta gent anònima, que vam ser la majoria, va ser molt important en aquells moments."**

Compartint despatx amb el seu pare, i més tard amb la seva germana, va començar definitivament la seva carrera professional, i ara ens pot parlar dels canvis que ha observat amb el temps: **"Jo crec que els temes són pràcticament els mateixos. La feina més habitual del meu bufet són els assumptes civils i també molts arrendaments, sobretot rústics, cosa que està en relació directa amb la idiosincràsia de la comarca."** El que sí que ha canviat substancialment ha estat el dret matrimonial, del qual en Valentí ha vist nombrosos casos: **"En els primers anys d'exercici encara no s'havia donat el boom de separacions i divorcis que hi va haver quan va sortir la llei que regulava aquesta situació, però jo ja havia portat assumptes davant els tribunals eclesiàstics de Solsona. A part que eren qüestions molt mal vistes en una ciutat petita com la meua, també eren uns processos llarguissims i molt complicats."** Encara ara, portar una nul·litat matrimonial davant d'un tribunal d'aquest tipus comporta una sèrie de dificultats: **"Potser això no passa en les diòcesis més grans, però en les petites, com la de Solsona, és un tràmit molt lent."**

El cas és que les separacions i els divorcis van començar a proliferar i els advocats van haver de posar-se immediatament al dia: **"El problema d'aquesta mena de conflictes apareix quan hi ha fills menors; si no és així, es converteixen en plets econòmics com molts altres."** Evitar que l'assumepte arribi als tribunals és habitual en la tasca del nostre lletrat, i encara ho és amb més raó en casos com aquests: **"En general procuro, com a home de dret que em considero, forçar fins al màxim i fer entendre al client que potser el beneficiarà més un acord amb la part contrària que no pas un plet."** I encara afegeix: **"I aquest aspecte de jutge de pau el treballa sobretot en els assumptes matrimonials. Si es pot arribar a un conveni una mica al gust de tots, qualsevol va a perdre temps, diners i llàgrimes davant d'un tribunal."** Aquests, però, són casos que sovint s'allarguen més enllà de la sentència: **"Gairebé podríem dir que fins que els fills compleixen els divuit anys, et pots trobar amb consultes i reclamacions per qüestions de pagues i de custòdies."** El fet de viure en un nucli petit comporta també la dificultat de no poder deixar la feina al despatx els dies festius: **"Tothom et coneix i sap on vius. M'he arribat a trobar casos de sentències en què el pare té dret a tenir els fills des de les nou del matí del diumenge, i com que a un quart de deu no els han portat, em telefonen o em vénen a veure."**

De totes maneres, la vida d'un professional en un poble sembla estar envoltada d'una major tranquil·litat que a una gran ciutat: **"A nivell d'advocats, la veritat és que al Berguedà hi ha una gran companyonia, un diàleg que permet arribar més fàcilment a determinats acords i a una confiança mútua, tot i que evidentment cadascú vetlla pels interessos del seu client."** També parlar amb el jutge és molt més senzill: **"Gairebé no hi ha setmana que no entrem a parlar amb ell sigul per una cosa o per una altra i crec que això és bo per a la justícia. Lògicament els procediments segueixen uns tràmits i uns terminis, però penso que és positiu que en un moment determinat puguis anar a explicar una cosa molt concreta al jutge."** Tot i que la seva gran experiència com a lletrat l'afavoriria per adoptar el rol de jutge, no està segur que li agradés fer-ho: **"Sempre m'he mirat el dret des d'un prisma determinat i no em sé situar a l'altre costat de l'estrada. Suposo que la dificultat seria decidir-me davant de dues posicions enfrontades, que no són un 100 per cent blanques ni negres."**

Aquest berguedà que assegura que el dret a més de ser una professió és una vocació, recorda molt especialment de la universitat professors com Font Rius, Pérez Vitoria i Fernández de Villavicencio, dels quals assegura **"haver après molt."** Als seus fills Ramon i Antoni, encara massa petits per escollir el seu futur, els explica que **"la justícia és una realitat possible, però difícil d'aconseguir."** Tant ells com la seva esposa Pepita deuen estar tan convençuts com nosaltres que en Valentí és, per sobre de tot, un gran humanista.

“És positiu que en un moment determinat puguis anar a explicar una cosa molt concreta al jutge”

Valentí Calderer - Berga (Berguedà)